

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 62.727 van 25 oktober 1996

A. 65.457/III-21.672

In zake : **LAEMONT** Patrick,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mrs. Jacques PUTZEYS,
Stéphanie GEHLEN en
Xavier LEURQUIN, advocaten,
Sint-Bernardusstraat 98
1060 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Landsverdediging.

DE RAAD VAN STATE, IIIe KAMER,

Gezien het op 8 september 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Patrick LAEMONT de nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit van 23 mei 1995, waarbij hij van ambtswege ontzet wordt uit zijn ambt van geneesheer-commandant;

Gelet op arrest nr. 56.431 van 24 november 1995, waarbij de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt geschorst en de termijnen voor het voortzetten van de rechtspleging worden ingekort;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer HERBIGNAT,
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 2 mei 1996,
waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag
ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
de partijen en gezien verzoekers laatste memorie;

Gelet op de beschikking van 13 september
1996, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en
waarbij bepaald wordt dat de zaak voorkomt op de
terechtzing van 18 oktober 1996;

Gehoord het verslag van de heer MESSINNE,
staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. GEHLEN,
advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van
luitenant-kolonel GOVAERT, die voor de verwerende partij
verschijnt;

Gehoord het advies van de heer HERBIGNAT,
auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

Overwegende dat de Raad van State, wat de
beschrijving van de toedracht van de zaak betreft,
verwijst naar arrest nr. 56.431 van 24 november 1995;
dat eraan moet worden toegevoegd dat verzoeker na de
uitspraak van dit arrest zich opnieuw bij zijn eenheid
heeft gevoegd en vervolgens aan de Koninklijke School
van de Gezondheidsdienst te Gent is toegewezen, waar hij

een cursus EHBO geeft, dat hij op 18 juli 1995 het kruis van ridder in de Kroonorde heeft ontvangen als blijk van erkentelijkheid voor de diensten verleend aan het land, en dat hij bij ministerieel besluit van 20 november 1995 toestemming heeft gekregen om een onderscheiding toegekend door een vreemde Staat, in casu Koeweit, te dragen;

Overwegende dat de bestreden handeling, waarin eerst wordt verwezen naar de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren van de land-, de lucht-, de zeemacht en de medische dienst en der reserveofficieren van alle krijgsmachtdelen en van de medische dienst, naar het koninklijk besluit van 7 april 1959 betreffende de stand en de bevordering van de beroepsofficieren van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst, naar "het dossier van de zaak" en naar "het gemotiveerd en conform verslag aan de Koning van Onze Minister van Landsverdediging", als volgt luidt :

"Overwegende dat de houding van betrokkene niet overeenstemt met de staat van officier en het ontslag van ambtswege uit het ambt noodzakelijk is voor de redenen hieronder vermeld;

Overwegende dat het gedrag van belanghebbende, chirurg, gevaarlijk en onverantwoord was en afbreuk gedaan heeft aan de goede naam van het Korps der Geneesheren en aan de Medische Dienst in haar geheel;

Overwegende dat zijn overmatig gebruik van alcoholische dranken hem geregeld in de onbekwaamheid bracht om zijn taken als chirurg te volbrengen;

Overwegende dat hij gewaarschuwd werd en verschillende keren een sanctie genomen werd, en dat hem voorgesteld werd om een behandeling te volgen, geen blijk gegeven heeft om een einde te stellen aan zijn overmatige zin in alcoholhoudende dranken;

Overwegende dat betrokkene voor deze feiten verschenen is voor een onderzoeksraad;

Overwegende dat de onderzoeksraad met meerderheid van stemmen besloten heeft dat de feiten vaststaand, ernstig en onverenigbaar zijn met de staat van officier;

Gelet op de ernst van de feiten, hij niet meer in staat zijnde zijn taken van chirurg te volbrengen;

Gelet dat het gaat over een opeenstapeling van feiten waarvan de ernst evident is uit hoofde van een geneesheer officier die specifieke medische verantwoordelijkheden heeft;

Gelet dat een strenge statutaire maatregel zich opdringt uit hoofde van een geneesheer officier die dergelijke vergrijpen pleegt;

Gelet dat in casu het ontslag van ambtswege de meest adequaat te nemen maatregel is, indien men rekening houdt met de ernst van de hoger genoemde feiten en door het feit dat sindsdien de aanwezigheid van betrokkene niet langer kan geduld worden bij de krijgsmacht;

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ

Artikel 1.

Geneesheer-commandant 29436 - LAEMONT Patrick wordt van ambtswege uit zijn ambt ontslagen.

(...)"

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan de schending van het beginsel van de redelijke termijn, en bijgevolg aan de omstandigheid dat de steller van de handeling daartoe niet bevoegd is, alsook aan machtsoverschrijding, doordat de bestreden handeling, vastgesteld op 23 mei 1995 doch pas op 18 juli 1995 ter kennis gebracht, hem als straf het ontslag van ambtswege oplegt wegens feiten die zich hebben voorgedaan in juni 1992, februari 1993 en maart 1994, terwijl tuchtrechtelijk ontslag een uiterst zware maatregel is, die uit de aard der zaak dringend is, en dat niets de termijn wettigt die is verlopen tussen de feiten en de bestreden handeling, zodat deze uitgaat van een instantie

die onbevoegd is geworden wegens het overschrijden van de redelijke termijn gesteld om uitspraak te doen;

Overwegende enerzijds dat het bestreden besluit niet gebaseerd is op losstaande tuchtrechtelijke feiten gepleegd in juni 1992, in februari 1993 en in maart 1994, doch op een geheel van tuchtrechtelijke feiten dat de gehele periode overspant; dat in dat geval de aanvang van de termijn voor de verjaring van de tuchtvordering, die dezelfde is als die van de redelijke termijn waarnaar verzoeker verwijst, de datum is van het laatst gepleegde feit, dat plaatsgehad heeft in de loop van maart 1994;

Overwegende anderzijds dat de tuchtprocedure in gang gezet is op 2 mei 1994, wanneer de directeur van het militair hospitaal te Brussel voorgesteld heeft dat verzoeker zou verschijnen vóór een onderzoeksraad, met het oog op definitieve ambtsontheffing wegens ontslag van ambtswege, nadat de stafchef van de medische dienst de genoemde directeur op 25 maart 1994 verzocht had een "bij het statuut voorgeschreven tuchtmaatregel" voor te stellen, en nadat op 20 maart 1994 de commandant van de Belgische troepen met opdracht in ex-Joegoslavië om tuchttreden een eind had gemaakt aan betrokkenes opdracht omdat diens gedrag niet verenigbaar werd geacht met de eer van een officier en de verantwoordelijkheid van een chirurg; dat vervolgens de onderscheiden stadia van de tuchtprocedure elkaar hebben opgevolgd, zonder dat ze door een abnormale termijn van elkaar waren gescheiden, met inachtneming van de procedureregels ingesteld bij het koninklijk besluit van 7 april 1959 betreffende de stand en de bevordering van de beroepsofficieren van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst; dat het middel niet opgaat;

Overwegende dat verzoeker een middel, het derde van het verzoekschrift, ontleent aan de schending van de regel volgens welke niemand tweemaal kan worden gestraft wegens dezelfde feiten en, voor zover zulks nodig is, aan de schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, alsook aan machtsoverschrijding, doordat de bestreden handeling hem als straf ontslag van ambtswege oplegt wegens feiten die ze niet omschrijft, doch die geacht worden die te zijn omtrent welke betrokkene gehoord is door de onderzoeksraad, en doordat in die handeling erop gewezen wordt dat ten aanzien van betrokkene "verschillende keren een sanctie genomen werd", zonder dat wordt gepreciseerd dat het om dezelfde feiten ging, terwijl dezelfde feiten niet meer dan eens kunnen worden gestraft; dat hij in zijn laatste memorie vraagt dat aan het Arbitragehof de volgende vraag wordt gesteld :

"Volgens artikel 23 van de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren van de land-, de lucht-, de zeemacht en de medische dienst en der reserveofficieren van alle krijgsmachtdelen en van de medische dienst kan een officier van ambtswege uit zijn ambt worden ontzet indien hij zich aan ernstige, met zijn staat van officier niet overeen te brengen feiten schuldig heeft gemaakt. Indien die bepaling aldus moet worden geïnterpreteerd dat ze het mogelijk maakt dat aan een officier als straf ontslag van ambtswege wordt opgelegd wegens feiten die reeds aanleiding hebben gegeven tot een tuchtstraf met toepassing van de wet van 14 januari 1975 houdende het tuchtreglement van de krijgsmacht, schendt ze de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat enerzijds het beginsel non bis in idem toepasselijk is op alle tuchtregelingen bij de openbare diensten, en doordat anderzijds alleen de officieren van het kader aldus tweemaal wegens dezelfde feiten kunnen worden gestraft ?";

Overwegende dat de tuchtregeling van de officieren verschillend is van die van de overige personeelsleden van de openbare diensten, inzoverre ze voorziet in de mogelijkheid om wegens eenzelfde feit verschillende straffen uit te spreken die kunnen worden gecumuleerd; dat er dus grond bestaat om aan het Arbi-

tragehof de prejudiciële vraag te stellen die in het dictum van dit arrest wordt gesteld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

De volgende prejudiciële vraag wordt aan het Arbitragehof gesteld :

Schenden de artikelen 20, 4°, en 23 van de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren van de land-, de lucht-, de zeemacht en de medische dienst en der reserveofficieren van alle krijgsmachtdelen en van de medische dienst, alsook de artikelen 22 tot 29 van de wet van 14 januari 1975 houdende het tuchtreglement van de krijgsmacht, inzoverre ze voorschrijven dat ten aanzien van een officier de erin gestelde tuchtstraffen cumulatief kunnen worden uitgesproken, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, terwijl voor de overige personeelsleden van de openbare diensten zulk een cumulatie niet geldt ?

Artikel 3.

De beslissing omtrent de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vijftwintig oktober 1900 zesennegentig door :

Mevr.	WILLOT-THOMAS,	kamervoorzitter,
de H.	MESSINNE,	staatsraad,
Mevr.	DAURMONT,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

M.-L. WILLOT-THOMAS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECÓRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.